

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Osmistý druhý kontakt

Čtvrtek, 12. května 2022, 7.52 hod.

Billy Jsi tady již brzy. Bud' ale vítán a pozdraven, milý příteli.

Ptaah Také tě zdravím, můj příteli Eduarde. Ano, dnes sem přicházím časně.

Billy Pak ale ještě musím narychlo pryč, asi za 15 nebo 20 minut, neboť musím ještě něco vyjasnit s Michaellem, což potrvá zhruba 10 minut; potom budu opět zde a nenechám se již rušit. Co mě ale velmi zajímá: Jak se věc vykrystalizovala s těmi 3 muži a tím autem se štítkem CD z Ukrajiny?

Ptaah Objasnění této věci si žel vyžádalo mnohem více času, než jsme výhledově předpokládali, a proto sem přicházím tak pozdě, teprve dnes. Jedná se zde o to, že (...), což bychom ale neměli probírat tak, abys to později vyvolával a sepisoval, neboť (...)

Billy Však to jsem si myslel, neboť něco takového jsem tušil.

Ptaah Pak ti o tom mohu referovat následující: (...)

Billy Pak tedy to první auto s těmi dvěma osobami mohu vyloučit, to s tím druhým autem skutečně nemá nic společného. A mimoto – ten velkohubý americký sluha v Kyjevě žije patrně nebezpečně, když vidím ve vlastních řadách tohoto velkohubého A... (...)

Ptaah Tak to je, i to, co jsem ti pověděl. Ukrajinští vojáci páchají zločiny na vlastním lidu, aby pak tvrdili, že je původně spáchala ruská armáda, a aby je svalovali na ni. To je pokračování toho, co jsem ti předpověděl již minulý rok v měsíci listopadu a co celkově tajně řídí Amerika, a navíc její temné státní vedení, aby pomocí falešných informací vědomě nepravdivě a závažně obviňovaly ruskou stranu, aby

v nemyslivých, a tedy hloupých proamerických státních činitelích a jejich národech vzbuzovaly sympatie pro ukrajinské obránce. To má za následek, že je ukrajinský prezident neprávem »jásavě veleben«, prezident, kterého hodnotíme jako válečného zločince, jelikož svým konáním a svými řeči silně podněcuje a protahuje pohromu války, a tím i zabíjení a boření, přičemž na pozadí v tomto ohledu tahá za nitky Amerika, a navíc její temné státní vedení. Každou dodanou zbraní dosahují hloupí, a tedy nemysliví a neschopní pověření činitelé z dotyčných států pravého opaku toho, co si ve svém bludu a nemyšlení představují, avšak nejsou schopni to pochopit. Všichni dodavatelé zbraní jsou ve skutečnosti neodpovědní účastníci války, kteří podporují a časově prodlužují válku na Ukrajině, kvůli čemuž je nutno litovat více a stále více mrtvých a nesmyslné boření pokračuje. Tímto způsobem ale všichni ti hlupáci nejsou schopni celou situaci vidět, jelikož jsou právě hloupí, a tudíž nedokážou myslet. Věří, že válku na Ukrajině pozitivně ovlivňují, avšak dosahují pravého opaku toho, co vlastně zamýšlejí. V první řadě svým jednáním podporují další existenci války na Ukrajině a svými zbraňovými dodávkami zajišťují, aby trvala déle, čímž také nepřímo podporují skutky vraždění a boření. Na stranu druhou tím, že nerozváženě dodávají zbraně, jednají podle vůle a ambicí Ameriky, která na Ukrajině tajně vede válku, a navíc podporují tajné konání jejího temného státního vedení, které všechny činitele ve vedení oficiálním ovlivňuje tak, aby Amerika dosáhla světové vlády. A všichni ti provinilí státní činitelé na Ukrajině – a sice hlavně a zejména proamerický lokaj Zelenskyj, který je ovlivněn Američany v tom smyslu, že má ukrajinský stát vstoupit do vražedné organizace NATO – jsou nemysliví, a tedy hlupáci, kteří úhrnem nejsou schopni pochopit pravdivou povahu celé situace. Není jim tedy ani známo, že tím, že americké vojsko tajně spolupůsobí na Ukrajině, je vedena válka proti Rusku ve snaze o to, aby se tento kdysi mocný stát stal vazalskou zemí Ameriky v souladu s jejími tužbami po dosažení světové vlády.

Okolnost, že Zelenskyj v celé této věci, kvůli své hlouposti, není schopen rozeznat a pochopit budoucí následky jako takové a ani budoucnost Ukrajiny, je nutno připsat jeho pošetilosti, a tedy jeho nedostatečné myslivosti, jakož ale i jeho velikášství a mocenskému snažení, a proto svým konáním a působením nevědomky dláždí Americe a její organizaci NATO všechny cesty k tomu, aby bylo možno jednak Ukrajinu, jednak Rusko podřídit americkým bludům o světové vládě. Zelenskyj dláždí ve své hlouposti Americe cestu k tomu, aby mohla dosáhnout svých tajných cílů, přičemž na pozadí tahá tajně za nitky její temné státní vedení.

Co je ale ještě dále nutno povědět o té příhodě na parkovišti u biotopu a o bližších souvislostech, to mohu vysvětlit následovně: (...)

Billy To všechno vím, ale hovořit o tom otevřeně patrně nemá smysl. Nechme to tak, že i o této věci budeme hovořit pouze soukromě. Podle mého názoru má být i to, co jsi pověděl o USA, vražedné organizaci NATO a Ukrajině, jednoduše nahrazeno trojtečkami ...

Ptaah ... nikoliv, v tomto případě ne, neboť co jsem nastínil ohledně Ameriky, jejího temného státního vedení, Ukrajiny a Zelenského, to jsem pověděl zcela vědomě, a sice tak, aby to bylo jasně a jednoznačně srozumitelné. Zelenskyj, prezident Ukrajiny, je podle našeho mínění válečným zločincem, a navíc lhářem, jemuž věří všichni hlupáci, jimž je lhaní rovněž vlastní a kteří kvůli své hlouposti, a tedy neschopnosti myslet, nedokážou rozpoznat pravdu. A hloupí jsou všichni ti státní činitelé a občané národů, kteří na jeho herecké a sugestivní řečnické akce ve veřejných médiích reagují příznivě, stejně jako na jeho předstírání, při němž vyhaně volá »o zbraňovou pomoc« a po »vítězství nad nepřitelem« atd. a které probíhá přesně podle vůle Ameriky a jejího temného státního vedení a jejich propagandy. Pokud se tomuto konání USA vědomě, rychle a vehementně neužme moc, tak z toho nepochybně vyplyne, že vše poběží podle záměrů Ameriky a jejího temného státního vedení, načež bude pomalu, ale jistě podemleta také celá Evropa a stane se beznadějně vazalem Ameriky. Ještě je na to čas a má jej ještě i diktatura EU a Švýcarsko, které je již závislé na EU – jinak je zamýšleno, aby tyto státy uvedly svoji existenci pod americkou vlajku. A co jsem nyní pověděl o Americe a jejích intrikách, to jsem zmínil výslovně proto,

abys to později i vyvolal a sepsal, aby bylo pro jednu jasně a otevřeně řečeno to, čemu musejí pozemšťané porozumět, jakož i to, jaká je skutečná pravda o tom, co Amerika – a její temné státní vedení, které působí tajně na pozadí – svým skrytým a hanebným konáním na Ukrajině a na celém světě vůbec skutečně páchá a o co ve vztahu k budoucnosti usiluje. To má být pro jednu otevřeně řečeno; pouze to, co jsem vysvětlil ohledně toho auta a těch tří mužů, nemáš uvádět, nýbrž vypustit.

Billy Dosud jsem si myslel, že toto má být pouze moje věc, ve smyslu konstatování a uvedení skutečnosti, daných faktů a dotyčné pravdy. To, že Zelenskyj sedí »na horké židli« a že ne všichni jeho »spoluvládnoucí« zastávají jeho hanebné mocenské a válečné názory, to smím patrně říci, ne? Většina všech novin a ostatních veřejných orgánů přece mlčí o pravdě nebo přináší jen lži, neboť jen nemnohé z nich referují o tom, jaká je skutečnost. Tak hovoří např. jen stránka »uncut-news.ch« o tom, co se skutečně děje. Že je Zelenskyj válečný štváč a lhář, to je mi nyní definitivně jasné, tedy od té doby, co vím, jak se věci mají s těmi chlápky u biotopu, a že tedy není velmi oblíbený ve vlastním lidu, který zřejmě tiše trpí tuto zlou hru (...)

Ptaah O tom nemáš hovořit, neboť (...) To je zřejmě správné, to smíš povědět, avšak dále nemáš nic zmiňovat o tom, co jsem ti vysvětlil o těch třech mužích a tom autě. Co chci ale teď povědět: Pro jednu chci i sám pozvednout slovo a uvést, jaká je skutečnost a pravda – cítím jednoduše nutkání říci to, co vím a co mě v mých myšlenkách a pocitech zaměstnává, a to i přesto, že mě to vychyluje z rámce v tom ohledu, že normálně nemluvím otevřeně, ale pouze soukromě o tom, jaké intriky páchají vůdci pozemských států, kteří své národy ponechávají v nejistotě a zatajují jim, co tajně projednávají a ustanovují, takže se národům nedostává žádné transparency v tom ohledu, co se ve státních vedeních skutečně děje a odehrává. A tak státní vedení udržují všechny národy pozemských států v nevědomosti a hlouposti, což začíná už tím, že jsou do vrcholných funkcí státní správy voleni činitelé, kteří tyto úřady naprosto nejsou schopni vykonávat.

Billy To jistě souhlasí, ale mám skutečně (...)

Ptaah (...) ano, to chci, neboť má být pro jednu otevřeně řečeno, co řečeno být musí. Je jistě správné, že ve svých rozhovorech v zásadě neprobíráme politické záležitosti, neboť plně postačuje, když pokaždé diskutujeme stávající fakta ohledně skutečnosti a pravdy na soukromé úrovni, načež je také pravdivě zmiňuješ a uvádíš do debaty. Více není třeba.

Billy Pak bychom vlastně mohli přejít k jinému tématu, avšak ještě chci něco povědět o USA, a sice to, že by pozemšťáci nahlodání Amerikou měli přemýšlet o tom, co si USA už jen za posledních 250 let na Zemi dovolovaly, když vedly války nebo se na nich podílely. Pro četné pozemšťanky by bylo důležité, aby zapřemýšleli o tom, kolik vlád USA svrhly, třebaže Američané v těchto cizích zemích neměli co pohledávat, nicméně dělali to vše jen proto, aby mohli nakonec uchvátit světovou vládu; a totéž dělají i nyní na Ukrajině tím, že tajně vedou a řídí válku proti Rusku, aby dosáhli oklikami svého cíle a cíle stínové vlády, jenž spočívá v dosažení světovlády. Avšak vládní a státní činitelé světa jsou hloupí jako oslové, takže kvůli své nedostatečné schopnosti myslet a svých proamerických postojích nechápou hru, kterou USA a jejich tajná stínová vláda tajně hrajou. Avšak tím jsem vlastně v tomto ohledu vyslovil vše. Teď bych měl nejprve jednu otázku ohledně koronavirové nákazy, neboť lidé se mě na ni již častěji tázali; např. tu mám otázku, kterou nedokážou sám zodpovědět, a proto se chci zeptat tebe:

»Kladu si otázku, proč skupina pacientů, která byla nakažena variantou delta, je nyní, zdá se, méně infekční. Neboť člověk slyší už jen poměrně vzácně o mnoha, mnoha lidech, kteří jsou nakaženi deltou. Důvod tohoto faktu nedokážu pochopit, neboť si myslím, že osoba, která je tímto virem infikována, jej může kdykoliv – dokud bude žít – přenášet na ostatní. Jak to, že epidemie zuří jen po určitou dobu a že pak opět odeznívají?«

Mnohokrát děkuji, že jste si přečetli můj e-mail, a přeji Billymu i všem, kteří žijí ve Středisku FIGU, dobré zdraví, hodně štěstí.»

ZuoBO, Čína

Ptaah Víš přece, že se obecně nechceme věnovat odpovědím na otázky, neboť náš úkol není s těmito žádostmi slučitelný.

Billy To jistě vím a zpravidla se držím i toho, že vám nesdělují žádné otázky, které vám lidé chtějí položit. Říkali jste přece také, že nemám přistupovat na dotazy, které se úzce nevztahují na Učení ducha, a že je nemám zodpovídat. Odůvodnění, které uvádíte, dokážu přirozeně pochopit, avšak tato zmíněná otázka mě osobně zajímá, a proto se tě chci zeptat, zda mi na ni budeš chtít odpovědět a zda budu smět tuto tvoji odpověď sdělovat dále?

Ptaah Pokud se jedná jen o tuto jedinou otázku, o kterou se rovněž sám zajímáš, tak ji mohu zodpovědět, a budeš ji moci později i vyvolat a sepsat, takže ji pak budeš skutečně smět i sdělovat dále v rámci rozhovorové zprávy. V tomto smyslu chci k této otázce zaujmout stanovisko a povědět následující: Koronavirová mutace delta způsobila žel bezpočet případů úmrtí a lidem i vleklé a rovněž i celoživotní nemoci, které se však, jak často říkáš, zcela zamlčují. Velmi pochybná očkovací látka – jejíž účinnost nebyla vážně ani právně ověřena, a tedy otestována, jelikož byla aplikována, resp. »vržena na trh«, ze ziskuchtivých důvodů a zcela neodpovědně, jak jsi vícekrát podotýkal – způsobila více škody než skutečného užitku. Naše výzkumy navíc prokazují, že dosud žádná z takzvaných očkovacích látek – z nichž zatím ve skutečnosti žádná není kvalitní – není schopna proti koronaviru a jeho různým mutacím vytvářet imunitu, a to v žádné podobě, ani částečně.

Billy A jak se to má s tím, co se zde říká, tedy že se člověk o této věci doslýchá jen vzácně, tedy o lidech, kteří jsou nakaženi mutací delta? Copak se tato mutace utlumila, nebo dokonce vymizela?

Ptaah Ani jeden z těchto tebou zmiňovaných případů nenastal, neboť daná skutečnost o její další existenci se jednoduše plně zamlčuje, jak máš ve zvyku říkat. Taktéž se ohledně existence koronavirové nákazy postupuje i ve státech, které takovéto informace zamlčují. Zvláště Čína – tedy vlastní země původu tohoto viru, v níž se koronavirová nákaza z pomstychtivých důvodů a z iniciativy Američana ... začala od poloviny 70. let 20. století vyvíjet – se plnou pravdou nenechává ohromit a zásadně ji zamlčuje. Také Severní Korea mlčí o tom, že i v ní zuří koronavirová nákaza, což je ale v této zemi samotné i ve vztahu k vnějšímu světu tajeno, a tedy plně zamlčováno. Lidé stížení touto nákazou byli v tomto státě dokonce popraveni, aby se zatajilo, že v něm tato nákaza zuří, a aby pravda nebyla uvedena ve známost – to se ovšem do budoucna změní, neboť tuto praktiku nebude možné zachovávat po delší dobu.

Billy To vše jsi zatím vysvětlil, ale jak se to má s tou otázkou ohledně »přenášení na ostatní«, která je zde ještě kladena?

Ptaah Pokud člověk přečká koronavirovou nákazu jako takovou, a pokud se tedy uzdraví, tak tím původce onemocnění ztratil svoji působnost, avšak je i nadále přítomen v podobě impulzů, jak prokazují naše výzkumy – tento fakt ale žel pozemské lékařství není schopno vybádat.

Tyto vyskytující se impulzy také již nejsou tak labilní a útočné jako dříve, ale do značné míry se oslabily a začaly být méně agresivní, což také značí, že se stabilizovaly a že na opětovnou infekci působí odmítavěji. To ovšem nikterak neznamena imunizaci, neboť ta je v současnosti iluzorní. Tak je tomu i v případě vás všech ve Středisku, takže se nemusíte obávat rizika dalšího interního nakažení, pokud jste všichni koronavirovou nákazu přestáli a pokud nebude mezi vás znovu zavlečena zvenčí, čímž by se mohl virový impulz nově aktivovat a začít být činný. Pokud však poslední osoba ve Středisku infekci překoná, tak půjde hovořit o tom, že bylo »vše zdárně přečkáno«, takže se v interním kruhu nebudete muset

obávat další infekce. Co se však týče možného zavlečení viru zvenčí, tak v tomto ohledu by se měla každá osoba snažit, aby k tomu nedošlo. Koronavirová nákaza představuje ještě nebezpečí, které se nesmí podceňovat, takže se ani nemají zohledňovat neodpovědná nařízení a výnosy státních činitelů, kteří prohlašují, že nošení ochranných respirátorů a zachovávání vzájemných rozestupů již není nezbytné. Je nadále nutné nosit ochranné respirátory třídy FFP2, jakož i zachovávat pořádné rozestupy. Mimoto je nutno mít na paměti, že každý respirátor třídy FFP2 nezaručuje z 2 až 4 procent bezpečnost, přičemž jisté riziko tvoří i nezakryté oči.

Osoby v interním kruhu jsou tedy oprostěny od nošení ochranných respirátorů, pokud nenastane nová infekce vlivem opětovného zavlečení viru, avšak i přesto by se měly dodržovat vzájemné odstupy, jak to bude možné, a sice jako dané bezpečnostní opatření. Při vycházení mimo Středisko by se na stranu druhou striktně neměla následovat veškerá vskutku neodpovědná nařízení státních činitelů, kteří prohlašují, že nosit ochranné respirátory třídy FFP2 není nezbytné. Je také nutno dbát na pravidlo dodržování odstupu od osob z oblastí mimo Středisko, pokud není jisté, že nejsou nakaženy koronavirem.

Byli jsme schopni vyzkoumat – a to se liší od našich prvotních výsledků –, že koronavirové impulzy začínají být znovu akutní a aktivní až vlivem opětovné infekce; od doby vypuknutí koronavirové nákazy se změnilo to, že koronavirové impulzy zůstávají sice ještě přítomné, avšak změnilo se tak, že začínají být akutními a aktivními až vlivem nové infekce. Důvod tohoto faktu v současnosti ještě nelze jasně rozeznat, takže zatím nemáme žádné poznatky o tom, jak tato změna mohla nastat. Právě tak si doposud nedovedeme vysvětlit, že se koronavirové impulzy mohou vyvinout a uložit v imunitním systému, neboť to pro nás zatím představuje neznámý fenomén, jaký jsme u všech nám známých virů a bakterií ještě nikdy nemohli konstatovat, takže jsme doposud ani neměli vůbec žádnou znalost o tom, že tato možnost ukládání impulzů vůbec existovala.

Billy Aha, ale to už je nějaký poznatek, stejně jako to, že vyskytující se virové impulzy se nemohou samostatně aktivovat, ale právě až vlivem nového nakažení. Ale mohl bys možná ještě vysvětlit, jak se věci vlastně celkově mají ohledně potírání, eliminování nebo mizení atd. epidemií nebo pandemií?

Ptaah K tomu je nutno podat delší výklad. – Je třeba povědět, že epidemii nebo pandemii skutečně lze zadržet, vyřadit nebo vymýtit, avšak jen v závislosti na tom, jakou má povahu. Tak může být jedna epidemie nebo pandemie opět rychle pryč, zatímco jiná se prokáže být dlouhodobou, a sice na základě průběžných okolností. Epidemie a pandemie lze např. mírnit očkovaním, avšak k vývoji skutečně vhodné očkovací látky jsou potřebná léta výzkumu a mnoho testů, než bude konečně do té míry bezpečná, že ji bude možné užitečně aplikovat. »Očkovací látky« ve vztahu ke koronavirové pandemii, resp. naze ovšem bezpečné žel nejsou, neboť tato nevhodná a zčásti životu nebezpečná »očkovací látka« byla aplikována hned poté, co koronavirová nákaza začala být známá, což si žel vyžádalo a dodnes žádá mnoho případů úmrtí. Kdo se tedy nechal očkovat proti koronavirové naze a nezemřel nebo si neodnesl trvalé zdravotní újmy, ten může hovořit o štěstí.

Jak epidemie nebo pandemie končí, to závisí na původcích onemocnění, neboť ti mohou být velmi rozliční a mohou zůstávat případ od případu aktuální dokonce po staletí, ba po tisíciletí, zatímco jiní se rozšiřují jen krátce a již brzy sami od sebe mizí. V ideálním případě jsou lidé schopni původce dané epidemie nebo pandemie vymýtit pomocí léků nebo očkovacích látek, což se ovšem děje nanejvýš vzácně, neboť původci epidemií či pandemií, tedy právě viry a bakterie, jsou velmi zákeřné a mají dlouhou životnost. Zejména zákeřní jsou ti původci epidemií a pandemií, kteří jsou vytvořeni uměle, neboť ti tíhnou k mutacím mnohem rychleji a častěji než jiné viry a bakterie, které ale mohou opakovaně vyvolávat nové choroby a nákazy.

Epidemii nebo pandemii je někdy možné efektivně zabrzdit, nebo dokonce ukončit přirozeně samovolným způsobem, takže ji lze někdy, dříve či později, prohlásit za doplynutou nebo ukončenou. Jiné epidemie či pandemie se zachovávají po dlouhé doby, a dokonce i – jak bylo již řečeno – po stovky

a tisíce let, a zůstávají aktivní tím způsobem, že nikdy nekončí a čas od času se objevují nově a v podobě nových variant – což si často žádá mnoho lidských životů. Lidé proti tomu v zásadě nemohou nic udělat, a berou tedy epidemie a pandemie zákonitě v potaz, jako to činí např. v případech chřipkového viru, který se každoročně objevuje v nové variantě a žádá si mnoho mrtvých. Chřipkový virus – který vlastně pochází ze španělské chřipky, která zuřila roku 1918 a 1919 a vyžádala si asi 60 miliónů lidských životů – od té doby nikdy nevymizel a vyskytuje se opakovaně v nových mutacích. Tento virus H1N1 se ovšem oslabil do podoby »normální« chřipky, resp. influenzy, která se každým rokem opětovně vzmáhá po celém světě a žádá si své smrtelné oběti, neboť ve svých variantách je a zůstává různě nebezpečná. Ale lidé si na ni zvykli do té míry, že o ní sotva již hovoří a stoicky trpí vše, co s ní souvisí.

Nicméně koronavirová nákaza – tedy virus, který byl vytvořen v různých laboratořích a který se od poloviny 70. let 20. století často proměňoval v nové varianty a šířil, jelikož byl tehdy zavlečen do populace, napáchal četné pohromy a častokrát zmutoval – se po opětovném zavlečení vyvíjela teprve roku 2019 nebezpečně v pandemii, která se vlivem nových mutací rychle rozběhla po celém světě. A tato nákaza se tedy nevyskytla v populaci jednoduše »ze dne na den«, jak se tvrdí, a bude i nadále existovat, a sice po velmi dlouhou dobu, takže jednoduše nevymizí, ale bude ve skrytu existovat dále po velmi dlouhou dobu. Je samozřejmě možné, že se její akutní vzrůstání náhle vytratí, jako se objevilo, avšak vymýcení původce této pandemie žel nenastane, neboť tento virus se již ve skrytu zahnízďuje ..., takže bude přetrvávat po tisíce let a náhle bude moci udeřit v podobě nějaké nové mutace.

Jednoduše vymýtit epidemický či pandemický virus, to zní jako nejatraktivnější varianta při boji s ním, avšak tento virus jednoho dne jednoduše nezmizí, neboť bude ve skrytu ještě velmi dlouho přetrvávat a v budoucnu bude páchat neštěstí, avšak zcela jiným způsobem, než jakým jej páchá v současnosti.

I když tato ještě probíhající pandemie skutečně bude mít »potěšitelný« konec, tak tomu nebude tak, že s sebou nebude přinášet důsledky, které bude nutno připsat koncernům.

Koronavirus se nepřenáší jen z člověka na člověka, ale má také zvířecí mezipřijímatelce, v nichž původci pandemie přežívají, a mohou být dokonce dále přenášeni, a to i na člověka. Kromě toho úzdrava z koronaviru nepřináší imunitu, ale člověk se může znovu nakazit a virus opět dále přenášet. Koronavirus nelze ani odstranit očkovaním, jelikož patřičně účinná očkovací látka neexistuje. Mimoto, jak bylo již zmíněno, nelze proti koronavirovému původci prokázat imunitu – přinejmenším ještě nikoli v současné době. Zda je vůbec možné vytvořit globální imunitu, to naše výzkumy ještě neprokazují, stejně jako ani to, zda je možné dosáhnout doživotní imunity a zda se taková imunita může dědit.

Koronavirus se v současnosti značně oslabuje, takže se zdá, že pandemie odeznívá. Podle našeho názoru je však toto odeznívání v současnosti pouze zdánlivé a může se vlivem nové mutace opět změnit, takže vir může vypuknout nanovo. Navíc je nutno si povšimnout tohoto: Koronavirus je vir, který se dále šíří již v prvních dnech po infekci, dříve než se u infikovaného člověka objevují závažné příznaky. Při tom nehraje naprosto žádnou roli, zda nebo jak rychle infikovaná osoba na tuto nákazu zemře, neboť tento velmi agresivní koronavirus se může dále šířit i v prvním čase po smrti těla.

Pokud tedy infikovaní brzy zemřou, mohou tuto chorobu ještě šířit dále – tak se každopádně podle našich zjištění jeví strategický cíl koronaviru, který byl vytvořen lidmi, přičemž z tohoto hlediska dodatečně vyplývá i příčina mutace, tedy příčina virové proměny, takže to celé bylo dříve vykalkulováno a nejedná se pouze o shodu okolností.

Všechny tyto pravé okolnosti jsou ale samozřejmě z důvodů ziskuchtivosti výrobců léků a očkovacích látek, jakož i ze strany pověřených hrabivých státních činitelů, zamlčovány, jako kupř. fakt, že od samého počátku mají očkovací látky – které jsou v současnosti více než pochybné – částečně smrtící účinek, jelikož byly jednoduše z důvodu hamižnosti vrženy na »lékařský trh« a jsou od té doby bezskrupulózně aplikovány.

Billy Dobře, k tomu patrně již není nutno říkat nic dalšího, ale tady mám jednu otázku, kterou vlastně mohu zodpovědět sám, jelikož mě již Sfath poučoval o tom, že »posedlost«, dle starého pojetí, představuje zpravidla bludnou představu, podle níž je nějaký živý tvor, jako např. člověk, údajně ovládnut a opanován, v důsledku čehož pak zdánlivě mluví, jedná a chová se na základě cizího určení. V tomto smyslu se tedy »posedlost« vztahuje na to, že člověka »posedá«, resp. »posedl«, resp. ovládl démon a podobně. V tomto ohledu se lidé o nějakém člověku domnívali – což samozřejmě plynulo z náboženských představ –, že je »posedlý« osobností jiného člověka, jíž je bezmocně vydán napospas a opanován.

Celá tato posedlost, resp. druh této posedlosti nemá ale nic společného s tím případem, kdy člověk např. na základě své vášně obsesivně propadne nějakému spolublížnímu nebo nějaké věci, přičemž se kupř. pokouší kompenzovat si vlastní problémy osobností zbožňovaného spolublížního. Dříve pozemšťané věřili, že jednání dotčeného je určováno tím, že je »opanován« zlým tvorem anebo ďáblem, duchem nebo bohem. Věřili, že do člověka »vjel« zlo, nebo nějaká bytost či nadpřirozené síly, které se projevují výrazným stavem rozčilení. K tomu byl vytvořen pojem »posedlost«. Ten pochází z raných dějin a byly jím vysvětlovány mnohé příznaky nemoci, které lidé nechápali.

Posedlost je tedy prastarý pojem z dávné historie lidstva (přičemž dotyčné symptomy nemoci lze v zásadě vysvětlit na poli psychopatologie), neboť posedlost podle starého pojetí – kdy byla ještě vnímána jako »extrémní náboženský stav« a kdy se lidé v četných dřívějších kulturách a náboženských směrech domnívali, že dotyčné osoby jsou posedlé a řízené duchem nebo božstvem – byla spojena s tím, že byly posedlé osoby dokonce mučeny a usmrceny.

Pozemšťané se na základě své staré a klamné víry domnívali, že daná osoba je opanována nějakou bytostí nebo nadpřirozenými silami, které do ní vjely, které ji determinačně ovládají a které ji uvádějí do výrazného stavu rozrušení. Velmi silné a výrazné poruchy chování a změnu vědomí, které se u dané osoby objevovaly, si lidé v rámci některých směrů víry a náboženských společenství vysvětlovali tím, že do této osoby vnikl démon – čímž byl většinou míněn ďábel/satan osobně –, zlý duch, nebo dokonce nějaký bůh, jež posedlého člověka dováděli k šílenství a obecně jej zcela ovládali.

Dlouho předtím, než o fenoménu posedlosti existovaly vědecké klinické výzkumy, činili lidé při hledání příčin za ono abnormální, a tedy od normality se odchyloující chování – nad nímž dotyčný člověk zjevně neměl kontrolu – odpovědné demony, zlé duchy, božstvo nebo nadpřirozené síly.

V analogii s různými přírodními úkazy – jimž byli pozemšťané od nepaměti vystaveni a jež představovaly bouře všeho druhu, zatmění Slunce, hrom a blesky či záplavy atd. – tomu bylo tak, že je lidé velmi často spojovali s hněvem různých bohů. Totéž činili i ve vztahu k mnohým anomáliím v lidském chování, které připisovali vzteku bohů. Mimoto se lidé v démonologii domnívali, že se v posedlých osobách zahnízdili více či méně autonomní zlí démoni, duchové, bohové či jiné bytosti a nadpřirozené síly a že určovali jejich odchýlné a abnormální chování. V tomto smyslu se lidé v různých antických kulturách domnívali, že nemoci, nehody a neštěstí způsobuje démon, jenž vjíždí do člověka a ovládá jej. Domnívali se tedy, že člověk je v tomto smyslu posedlý démonem a že »úzdava z posedlosti« je možná pouze tím, že se tělo učiní pro démona neobyvatelným, aby mohl být vypuzen. Za tímto účelem se pronášely modlitby, prováděly rituály, působily hluky nebo se dotyčnému upírala potrava a podávaly se mu odporné nápoje, anebo byl mučen, vystavován jinému zlému násilí, sexuálně zneužíván a donucován všemi možnými způsoby, což mělo často za následek smrt. Příklady takového jednání existují i v dnešní době, neboť v bludném myšlení náboženských a božných věřících existuje tato zaslepená představa o posedlosti demony – zejména satanášem či ďáblem osobně, jakož i zlými duchy, bohy a nadpřirozenými silami – i nadále, a straší tedy v mozcích těch, kteří bludně věří v Boha.

Bylo samozřejmě od nepaměti nevyhnutelné, že lidé tyto síly vymítali a prováděli i četné jiné, na bludných představách založené, náboženské rituály, s nimiž byl spojen obrovský hluk, modlitby, jakož

i mučení, upírání potravy či podávání odporných nápojů, neboť lidé podléhali i tehdy bludné bohovíře, takže kněží a jiní vymítači démonů prováděli všechny myslitelné věci, za něž se nechávali královsky platit. A tak se postupovalo i přesto, že vymítání »zlých duchů« nezřídka končivalo tím, že se »posedlá« osoba, ať muž či žena, rozžehkala se životem a byla zakopána pod zem. Něco podobného se stalo roku 1966 v Ringwilu nad Hinwillem, když jsem jednou na krátkou dobu bydlel u svých rodičů v Ringwilu, zrovna v době, kdy asi jen 200 metrů dále byla v jedné sektářské chatě umlácena k smrti 17letá Bernadetta Haslerová z německého Singenu, jelikož z ní měl být vypuzen ďábel. Tito sektáři byli sice za tuto vraždu potrestáni a vsazeni za mříže, avšak sektáři v Singenu, kde bylo vlastně ústředí té sekty, pokračovali ve svém vymítání ďábla dále, takže se roku 1988 dvě sestry exorcistky – a sice Magdalena Kohlerová (73), která byla už jednou odsouzena kvůli exorcismu s následkem smrti, a Hildegarda Röllerová (70) – oddávali svému ďáblivskému harašení a svému krutému, s mučením spjatému řemeslu a prováděly svoji velmi neblahou činnost. Toto nábožensky založené vymítání ďábla vešlo ve veřejnou známost teprve tehdy, když policie na základě anonymního telefonátu našla v domě, v ulici Erzbergerstrasse 23, mrtvolu vdovy Anny Wermuthäuserové (66). Pravda potom postupně pronikala na světlo. Totiž v tom ohledu, že tato důchodkyně byla v bezmála 5 let trvajícím martyriu umučena k smrti, a sice v důsledku vymítání ďábla.

Poté nastal také případ – myslím, že to bylo v Aschaffenburgu –, při němž zemský soud podmíněčně odsoudil dva katolické kněží k 6 měsícům odnětí svobody, jelikož oba tito církevní vymítači ďábla (které povolal tehdejší biskup z Würzenburgu, Josef Stangl) mučili po 10 měsících 23letou Anneliesu Michelovou z Klingenbergu nad Mohanem a násilně zaříkávali různé demony, aby opustili tělo této dívky. Po asi 70 exorcistických sezeních mířených proti pekelným zplozencům Jidášovi, Luciferovi, Kainovi, Neronovi a Hitlerovi, zhubla tato dívka – která vlastně trpěla psychotickou epilepsií, kterou církev hodnotila jako »posedlost ďábla« – asi na 31 kilogramů a zemřela. Za to, že tuto dívku při vymítání ďábla brutálně zavraždili, dostali přímí vražové práve jen 6 měsíců odnětí svobody podmíněčně, zatímco nejvyšší šéf, který toto vymítání nařídil, a který tím pádem udělil povel k vraždě, vyvázl zcela bez úhony. O rok později, a sice roku 1979, prohlásil pak kardinál Höffner, který tehdy předsedal Německé biskupské konferenci, že katolická církev trvá na »existenci ďábla a démonických sil«, přičemž podle výpočtů Plejaren podléhá asi 63 procent populace do té míry náboženské víře, že věří na ztělesněného ďábla. Tento součet prochází napříč všemi směry víry, a navíc Plejaren říkají, že podle jejich pozorování je i násilné vymítání zla mnohem rozšířenější, než se populace a pobožnítkáři obecně domnívají.

Dlouho předtím, než existovaly vědecké klinické výzkumy, hovořili o pojmu »posedlost« lidé, kteří se kvůli své hlouposti a omezenosti překláněli k náboženstvím, a tím i k bohovíře. Při tom však nebyly vyzkoumány ani pochopeny příčiny toho, proč se dotyčné osoby chovaly podivně a proč zjevně již nebyly schopny vykonávat kontrolu nad sebou samými. V rámci bludné náboženské víry za to byly činěny zodpovědnými nadpřirozené síly a lidé se domnívali, že daná osoba je ovládána zlými silami, které do ní pronikly a které ji zbavily schopnosti, aby ještě sama kontrolovala své smysly. Vládla domněnka, že člověka zachvátila cizí moc, něco zlého a že jeho bytost je »posedlá« cizím subjektem, tedy právě zlem, démonem, ďáblem a satanem osobně, anebo nějakým duchem či bohem atd. Ze spojení slov »být posedlý« se brzy utvořil pojem »posedlost«, který se pak vztahoval i na to, že příčinou zvláštního chování lidí jsou jisté přírodní události. Za příčinu byly tedy považovány např. hromy a blesky, zatmění Slunce či Měsíce, záplavy a bouře atd., přičemž lidé si anomální chování »posedlých« osob již v dřívějších dobách někdy vysvětlovali i hněvem bohů, neboť v tehdejší démonologii se vyučovalo tomu – jak bylo již zmíněno –, že se lidí zmocňují více či méně autonomní zlé bytosti, a že v nich tedy probouzejí posedlost.

Jelikož se již od svého nejútlejšího dětství zabývám náboženstvími, nábožnou vírou, resp. bludnou bohovírou a všemi možnými věrskými praktikami, tedy ještě i dnes, tak jsem získal vhlad do věrských praktik atd., o nichž se vlastně normální občan nikdy nedozvídá. A tak jsem sledoval okolnosti v rámci

křesťanství, protestantismu, katolicismu a mnoha křesťanských sekt, nechal jsem se zapsat k islámu, ale i k židovství, hinduismu, buddhismu a jejich nesčetným setkám, avšak všude jsem našel pouze bludnou víru, a nikoliv skutečnost a pravdu. Při tom mi byl nenahraditelným pomocníkem Sfath, díky němuž jsem již velmi brzy ve svém životě dostal možnost přímo nazírat do nejrůznějších směrů náboženské víry, ba se dokonce stávat členem různých společenství náboženských směrů – avšak stále jsem se snažil o to, abych se ve věci náboženství a sekt dále vzdělával a získával tak znalosti a vědomosti o nich samých a jejich obyčejích a praktikách. Sfath k tomu však vyjádřil mínění, že mám o těchto věcech mlčet a že z nich nikdy nemám těžit v žurnalistickém smyslu, ale jen rozšiřovat své znalosti a těžit z nich užitek pouze pro sebe samého. Říkal, že tak tomu má být proto, že zveřejňování těchto informací by zákonitě vedlo k tomu, že by se vše změnilo tím způsobem, že by z toho pramenil moment komerce a vlastní povýšenosti, což by pak člověka v negativním smyslu nutně svádělo k tomu, že by chtěl svůj vlastní život stavět do světla veřejnosti, bez něž by již nedokázal žít. A když jsem tehdy přemýšlel a i dnes přemýšlím o jeho slovech, tak jsem dospíval a i dnes dospívám k témuž výsledku, totiž k tomu, že Sfath měl naprostou pravdu; proto si i dnes žurnalistice nevšímám a zůstávám u toho, že má být uváděno ve známost pouze to, co sám vyučuji ve vnitřním kruhu a co sám sepisuji, aniž by zmiňoval něco, co by neodpovídalo pravdě. Při tom se pro mě stalo samozřejmostí, že nikdy nevyjadřuji své vlastní mínění, ale vždy reprodukuji v každém ohledu a bez vlastního hodnocení faktický stav věcí a to, co jsem zažil a dozvěděl se jako skutečnost a pravdu – a z toho se pro mě stala neoblomná povinnost.

Ještě chci ale povědět to, že »zařikávání« »zlých duchů« nebo »dábla«, resp. »satana«, které se např. v katolické církvi ještě provozuje, se zakládá na »velkém« nebo »slavnostním« exorcismu. V tomto směru se lidé domnívají, že v případě »posedlosti děblem« nebo jinými zlými démony lze vypudit tyto síly z těla a vědomí »posedlého« např. pomocí těchto metod: Foukání a pokládání rukou, vedení kristovských křížů kolem těla, činění znamení kříže, vyslovování modliteb, udílení povelů děblu, resp. satanovi či jiným démonům ze strany exorcistů, aby opustili tělo »posedlého«. Tvrdé násilí je vyvíjeno jen vzácně, avšak nepochybně se vyskytuje, jak jsem sám viděl a zažil.

Od nedávné doby začali být lidé ve věci vyhánění údajných démonů z »posedlých osob« poněkud humánnější, a tudíž evropští kněží a ostatní lidé, kteří se angažují jako exorcisté, přivolávají lékaře a psychiatry, dříve než člověku diagnostikují »posedlost«, avšak ještě i dnes – v době údajné vzdělanosti ve všech ohledech – úřední církve vymítání dábla nebo jiných démonů trpí, nicméně spíše to toleruje, než podporuje. Ale exorcismus ve skutečnosti stále ještě existuje, a sice ve větší míře, než je občanům známo, neboť bludná víra v »milého pánaboha« a v to, že se ďábel, resp. satan a zlí démoni mohou »zmocnit« člověka a vzbudit v něm »posedlost«, existuje bez zábran dále. Proto tradicionalistické spolky a různé skupiny na pravcovém okraji církve praktikují exorcismus dále, jako např. hnutí odpadlého arcibiskupa Marcela Lefebvreho, v němž vymítání dábla náleží k pevnému obsahu víry.

»Velký« nebo právě »slavnostní« exorcismus podle obřadů katolické církve je a zůstává stále ještě tentýž, takže se při zaklínání dábla, resp. satana stále ještě daná osoba, u níž se předpokládá »posedlost«, zahrnuje foukáním, pokládáním rukou, znameními kříže, modlitbami a povely exorcistů, přičemž při odporu satana se smí »udeřit« i rázněji, aby byli démoni vypuzeni – avšak toto »udeření, resp. bití« nemá být blíže popisováno.

Nově přivolávají kněží většinou lékaře a psychiatry, dříve než diagnostikují »posedlost«. Tím více ale provozují exorcismus – jak bylo již vysvětleno – tradicionalistické sekty, které se nazývají spolky a které působí na pravcovém okraji církve.

Jednou takovou sektou bylo »Mezinárodní rodinné společenství k podpoře míru«, které založila Magdalena Kohlerová spolu s exkomunikovaným páterem Josefem Stockerem v Singenu. Dům Kohlerové v ulici Erzbergerstrasse byl známý jako »Archa Noemova« a jako »výchovní domov«. Tato sekta se v německo-švýcarské katolické oblasti Vysokého Rýna – v níž tvoří dvě třetiny obyvatel katolíci

– specializovala na brzký konec světa a našlo k ní cestu mnoho lidí zastávajících bludnou bohovíru. A to, co se o obyvatelích této vesnice psalo, když vešla ve známost ta věc se společenstvím vymítajícím ďábla, znělo následovně:

»Tam věřící nechodí pouze do kostela Liebfrauenkirche, svatého Josefa či svaté Alžběty, ale navštěvují také skupinky, jako jsou Starokatolické církevní společenství, První církev Krista vědce nebo Církev Ježíše Krista svatých posledních dnů.

V tomto prostředí se mohla Magdalena Kohlerová v poválečné době – spolu se svým životním partnerem, mezitím zesnulým páterem Stockerem – nenápadně věnovat své mystické šaškárně. Tito zakladatelé sekty museli sice kvůli vyšetřováním ve věci podvodu uprchnout do Švýcarska, ale brzy poté se vrátili do Singenu. Teprve soudní proces pak roku 1969 odhalil, jakých rozměrů čertovské dílo těchto horlivců již dosáhlo.

Magdalena Kohlerová, Stocker a čtyři další členové sekty byli v Curychu odsouzeni na deset let tvrdého žaláře, jelikož před třemi lety při svém exorcismu usmrtili jednu dívku.

Jednalo se o 17letou Bernadettu Haslerovou ze Singenu, jejíž rodiče propadli sektě: Byla bičem, holemi a plastovými tyčemi ubita k smrti. Kdo si nepřál, aby z něj v Singenu byl vypuzen ďábel, byl přepraven k intenzivní ›léčbě‹ do sídla sekty ve švýcarském Ringwilu v Curyšské vrchovině, kde zemřela i Bernadette Haslerová.

Aniž by vzbudily velkou pozornost, navrátily se Magdalena Kohlerová – která byla po odpykání trestu vykázána ze Švýcarska – a Hildegarda Röllerová začátkem sedmdesátých let zpět do Singenu, kde se dostala do sféry jejich vlivu Anna Wermuthäuserová. Tato katolička již dlouho sympatizovala se Stockerovou sektou, která byla mezitím zrušena, a uctívala Magdalenu Kohlerovou údajně jako ›Svatou matku‹. Také její manžel zastával názory této sekty. Po jeho smrti, která nastala roku 1983, byla vdova Wermuthäuserová překecána, aby se přestěhovala do ›Archy Noemovy‹.

Týrání ze strany Magdaleny Kohlerové a Hildegardy Röllerové se podle výsledků vyšetřování táhlo po dlouhá léta. Oběť, která nakonec vážila už jen 35 kilo, se nechtěla nebo nesměla projevit. Sousedé a známí sice pozorovali, že Anna Wermuthäuserová měla často v obličeji krevní výrony a krví podlitá zápěstí, ale nijak nezakročili.

Lékaři nejprve potvrdili, že tato vdova zemřela přirozenou smrtí. Institut právního lékařství při Univerzitě Freiburg sice konstatoval zranění a krevní výrony, ale nezjistil žádná znamení, která by svědčila o použití vnějšího násilí. Mrtvé tělo bylo pohřbeno.

Teprve po dodatečném šetření kriminální policie Singen byla nařízena exhumace a nová pitva. Pak Institut soudního lékařství Univerzity Tübingen učinil diagnózu, že Anna Wermuthäuserová zemřela v důsledku masivních úderů. Dva týdny po dnu smrti byly obě sestry zajaty. Obžalovaná Kohlerová může být odsouzena, bude-li porotním soudem shledána vinnou, k trestu odnětí svobody až ve výši pěti let. Avšak usvědčující svědci již neexistují.

Jediný svědek, který domnělý zločin viděl a slyšel, nemůže být vyslechnut. Sestry vlastnily papouška jménem ›Lore‹, který stále ještě vřeští tatáž slova, která zjevně často slychal: ›Pomoc, pomoc‹.»

Sfath vysvětloval, že posedlost člověka představuje mnohočetnou poruchu osobnosti, která je dnes známá pod označením »disociativní porucha identity«. V člověku, který trpí touto poruchou osobnosti, se střídají dvě nebo vícero identit. Dotyčný si však později není schopen vzpomenout na záchvaty, události a informace atd., které se během jeho akutní poruchy osobnosti objevují, přičemž jeho každodenní paměťové schopnosti mohou být i obecně narušeny.

Mnohočetné poruchy osobnosti jsou zpravidla provázeny dřívějšími stavy strachu a depresi, ale mohou být vyvolány i extrémním stresem nebo traumatickými a zatěžujícími událostmi.

V případě posedlosti, resp. právě v případě mnohočetné poruchy osobnosti se jeví, jako by v dotyčném člověku byly přítomné různé cizí identity, tedy vnější osoby; zdá se, jako by dotyčnou osobu ovládali a naprosto kontrolovali například – jak se lidé dříve domnívali – zlí duchové, nadpřirozené bytosti, démoni, jako kupř. sám ďábel, zesnulá osoba či božstvo. Tyto cizí identity mohou začít být aktivní eventuálně jako vykonavatelé trestu za dříve spáchané špatné činy, avšak často jsou chápány jako zlá bytost nebo představují někoho, kdo za dramatických okolností zemřel.

Ve všech případech posedlosti však dotčené osoby mluví a jednají jinak, než jak to činí za normálních okolností, neboť ty různé cizí identity se s nimi očividně neshodují.

Příčiny mnohočetné poruchy osobnosti, resp. disociativní poruchy identity jsou velmi rozličné a vyplývají velmi často ze zlého zacházení a špatných zážitků a zkušeností, počínaje tělesným týráním a šokovými sexuálními účinky a konče emočním trápením ze ztráty atd.

Teprve když se asi před 2500 lety objevil Hippokratés – který dalece překonával tehdejšího náboženského ducha doby a navíc to byl pravý myslitel –, tak oddělil bludnou nábožnou víru, resp. klamnou bohovíru od lékařství, čímž jasně ozřejmil, že takzvaná »posedlost« nepředstavuje nic jiného než psychickou chorobu, resp. »duševní disharmonii«, jak se to tehdy nazývalo. To mělo za následek, že se od těchto věcí medicína postupně odštěpovala, a tím i od náboženské mystiky. Z toho vyplynulo, že převládající vliv kněžstva a jiných lidí nasáklých vírou, zejména kazatelů atd., poklesl ve prospěch těch, kteří se zaobírali lidským lékařstvím, tedy ve prospěch tehdejších lékařů. Ti od té doby říkali, že psychické nemoci nevyplývají z hněvu bohů či přírodních úkazů atd., jelikož mají tytéž příčiny jako obvyklé tělesné neduhy, takže problematické oblasti těla, které je stíženo chorobou, je také nutno léčit způsobem, jaký odpovídá medicíně. Říkali, že věci se tak mají proto, že chování člověka, které vybočuje z normality, představuje jevový následek narušené mozkové nebo tělesné aktivity, neboť poškození těchto aktivit neboli poškození »somy«, resp. těla, vede k abnormálnímu myšlení, což zákonitě způsobuje anomálie v chování.

Ptaah Tím je vlastně řečeno vše, co je k tématu »posedlost« nutno vysvětlit. Byl jsi vskutku takovým žákem mého otce, Sfath, který se vážně učil a uchovával si v paměti to, co mu bylo vysvětlováno.

Billy Takový byl přece smysl učení, jakož ale i pozorování, a sice v tom smyslu, že jsem vnímal to, co bylo skutečné – a tak tomu zůstalo až dodnes. Samozřejmě nemůžeš vidět a vnímat úplně vše kolem dokola, ale člověk může na základě svých skutečných vjemů posuzovat věc v souladu s tím, jaká je ve skutečnosti. To jsem dělal i po stránce toho, co jsem sám pozoroval a zjišťoval, ale čerpal jsem také z toho všeho, co se na Zemi odehrává. A tak jsem např. sesbíral nějaké informace ohledně toho všeho, co se odehrává ohledně vyhubování životně nezbytného hmyzu, který stále více mizí kvůli tomu, že komerčně zaměřené zemědělské a zahradnické podniky vypouštějí různé jedy, s čímž jsou žel spjaty také soukromé machinace. O tom jsem napsal jeden článek, který ti rád předčtu, pokud si ho chceš poslechnout?

Ptaah Samozřejmě, neboť mě vždy zajímá, jaké myšlenky pěstuješ a jak je formuluješ, když je sepisuješ.

Billy Pak slyš, co si myslím a co jsem napsal o tom, co je mi známo:

Změna klimatu urychluje úhyn hmyzu a tání ledovců a polárních oblastí, kvůli němuž stoupají hladiny moří a je likvidována životně důležitá kulturní zemina, jakož i země pro život lidí, vyšších i nižších zvířat a všech živých organismů vůbec.

Zejména na zemědělsky silně využívané zemi lze nalézt čím dál méně hmyzu, ačkoliv hmyz je pro celou přírodu, její zvířectvo a rostlinstvo, a tím i pro člověka a existenci planety životně nezbytný a naprosto nepostradatelný.

Hmyz má rozhodující význam pro budoucnost naší přírody, a tím i úhrnem pro zvířecí a rostlinnou říši a veškerý život na planetě vůbec. Užitečný hmyz napomáhá udržovat pod kontrolou různé druhy škůdců (člověk nahlíží na užitečnost hmyzu vždy ze svého pohledu, avšak z hlediska přírodního to nemusí být bezpodmínečně pohled správný). Hmyz odbourává mrtvý materiál, který pak svými živinami obohacuje a hnojí půdu, zatímco poléťavý hmyz je odpovědný za důležitou práci opylování četných podstatných potravinových plodin, takže např. opyluje květy ovocných stromů, jakož ale i mnohé kořenné rostliny, které teprve díky tomuto opylení mohou vydat svůj plod nebo své kořeny.

Avšak životně důležitého hmyzu mnoha rodů a druhů je stále méně, neboť se vyskytuje stále vzácněji, zejména na zemědělské půdě, kterou člověk silně využívá a která je pro něj životně důležitá a potřebná k tomu, aby pěstoval důležité potraviny. Avšak zemědělství se orientuje na vydělávání peněz – a sleduje ve skutečnosti spíše hamižné motivy než cokoli jiného –, vinou čehož vypouští do půdy nesčetné tuny pesticidů všeho druhu, kromě různých hnojiv a herbicidů atd., které nejen poškozují přirozený růst rostlin, ale také stále více a více decimují různé rody a druhy životně nezbytného hmyzu. A to vše jen kvůli bezohlednému zisku, kterého je dosahováno tvrdě a za každou cenu – jen když se plní peněženky.

Všechny ty intriky v zemědělství a komerčním zahradnictví, jakož i všechny jiné nesčetné, ničivé machinace v rámci stavebnictví, sportu a průmyslu obecně, páchají lidé jen proto, že ve svém zaslepeném plazení potomstva zcela ztratili veškeré meze a zábrany; proto mají také nespočetné, rozličné touhy po zábavách, které uspokojují, čímž ničí planetu, přírodu, její zvířectvo a rostlinstvo, ba také atmosféru a klima. Planeta a příroda, její fauna a flóra, atmosféra a klima již nedokážou pozemské lidstvo, které je přelidněné a vykazuje obrovský počet, přirozeným způsobem unést a uživit, stejně jako ani plnit jejich přání a požadavky. Vše se zaměřuje už jen na nadměrné využívání a drancování, a to takovým způsobem, že si lidé nutně přivozují svůj zánik, který začíná být nevyhnutelný.

Situace zašla již tak daleko, že se v přírodě projevují negativní účinky klimatické změny tím způsobem, že různé rostlinné rody nemohou růst a ztrácejí schopnost života, přičemž jednoduše mizejí z dosavadní různorodé vegetace. Současně s tím se různé rody rostlin chuťově mění, takže bude z dlouhodobého hlediska pochybné, zda je člověk ještě bude moci požívat. Změna klimatu však s sebou přináší i to, že do budoucna budou růst vedle sebe pro člověka jedlé i nepoživatelné, ba jedovaté rostliny, které si budou vzájemně šalivě podobné. Bude tomu tedy tak – zejména v případě hub, které po celém světě zahrnují asi 7,6 miliónu rodů a druhů –, že budou růst vedle sebe jedovaté a jedlé rostliny, které si budou k nerozeznání podobné, takže jedny budou pro člověka dobré, jedlé a výživné, zatímco ty druhé budou jedovaté, ba přímo smrtící. Toto bude neodvratně přinášet budoucnost, stejně jako to, že pozemské lidstvo bude z dlouhodobé perspektivy kráčet po cestě sebezničení a zmizí z velké části z povrchu zemského, jako zmizely četné velké civilizace v minulosti, jelikož všechny jejich možnosti další existence se zbouraly – což se častokrát stalo proto, že v nich vzešlo příliš extrémní přelidnění, jehož vinou vyhasly všechny možnosti jejich další existence. Pro velké části pozemského lidstva se stane kupř. katastrofou nedostatek pitné vody, kvůli čemuž vzejdou problémy, které budou tak neřešitelné jako fantazie lidí o tom, že vycestují do Kosmu nebo i jen do soustavy SOL a na jiné planety. A v tomto ohledu nepomohou

ani ti dlouhohlaví, neboť co si pozemští lidé kvůli své bezskrupulnosti, svému sobectví a své nadutosti spojené s extrémním přelidňováním nadrobí, to budou muset nakonec i sami sníst. Války, jakož i všechny ostatní intriky – spojené s všemožným hubením, likvidováním a vyhlazováním četných životních forem v přírodě, její zvířecí a rostlinné říši, a spojené i s ničením klimatu – budou z dlouhodobého pohledu znamenat, že se lidstvo již nebude schopno udržovat při životě tak, jako to činilo doposud. Svým ničivým drancováním zemských zdrojů, jako jsou ropa, rudy, vzácné zeminy, minerály, plyny, dřevo všeho druhu a jiné zdroje, dohnalo lidstvo planetu na pokraj kolapsu, který bude nevyhnutelný a nastane dříve či později. Jenže toho si lidé dosud nepovšimli; nicméně jejich bezstarostné, lehkovážné a lhostejné každodenní vegetování se jim z dlouhodobé perspektivy vymstí.

Avšak zpět k tomu, o čem jsem začal hovořit ve vztahu ke hmyzu, který má rozhodující význam pro budoucnost života člověka, celé přírody, jejího zvířectva a rostlinstva, a tím i pro existenci samotné planety, ačkoliv vědci dosud nechtějí chápat, že i sama planeta je závislá na hmyzu. Ten totiž nejen napomáhá udržovat pod kontrolou různé druhy škůdců (škůdců z pohledu člověka) a odbourává mrtvý materiál, čímž zásobuje půdu novými živinami, nýbrž také plní mnoho další úlohy, které teprve umožňují život všech životních forem a planety.

Ústup a úbytek stále většího počtu rodů a druhů hmyzu, jakož i úhrnného počtu hmyzích stavů na Zemi dává podnět ke stále větším starostem. Ztráta biologické různorodosti hmyzu, která je již extrémní, ohrožuje již notnou dobu a stále více ekologické funkce, jež jsou nanejvýš podstatné a životně důležité. Tím je však ohrožována životní základna a potravinová jistota lidí a všech živočichů na Zemi vůbec. Přesto se však o to lidé nestarají a žijí navzdory ekologické katastrofě, která se již začíná rýsovat, bezstarostně, bezskrupulně a lhostejně pro všední den. Vědci, kteří o této skutečnosti vědí, snaží se o osvětu a zčásti mluví i na veřejnosti, znají ovšem tato fakta pouze částečně, neboť se zabývají pouze tím, co právě zjišťují ve své pracovní oblasti. O tom, co se jinak skutečně děje ve velkých částech světa – a že je situace s úbytkem hmyzu, jenž nastává i hluboko v pralesích a odlehlých oblastech Země, stále choulostivější –, nemají ani tušení, stejně jako ani o tom, jak zle situace v hmyzí říši na Zemi skutečně vypadá. Vládne tedy obrovská nevědomost, pokud jde o pravý rozsah a podoby úbytku hmyzu, který vyplývá z neodpovědných intrik spojených s extrémním přelidněním, kvůli němuž lidé čím dál tím více ničí atmosféru a klima, pustoší planetu a přírodu a vyhubují živočišnou a rostlinnou říši.

Největší část toho, co vím, pochází z doby trávené se Sfath, kdy jsem s ním různě cestoval v budoucnosti, do všech oblastí Země; a tak jsem mohl například v četných oblastech Země zjistit, že již v 70. letech 20. století nastal v širokých pásmech úbytek hmyzu, který se do dnešní doby prudce zintenzivňoval a stal se již velmi vážným problémem, jelikož opylující hmyz z velkých částí již vymizel a je částečně bezmála vyhuben.

Tehdy jsem se Sfath zjistil, že motýli byli v takzvaných zemědělských končinách až z poloviny či ještě větší části svého normálního stavu bezmála vyhubeni, a sice používáním pesticidů a jiných chemických jedů všeho druhu atd. Sfath dokonce vypočítal úbytek v míře 30 procent všech rodů a druhů motýlů, a navíc i přibližně 75procentní ústup polétavého hmyzu, který je pro všechny živé organismy životně důležitý. Proto bylo tehdy Sfath i mně samému již jasné, že v dnešní době bude redukována biomasa veškerého hmyzu tak katastrofálně – a sice vlivem neodpovědného nasazování chemie a pesticidů atd. v zemědělství, v komerčních zahradnictvích atd., jakož i v soukromých podnicích –, že nastane stav likvidace vegetační diverzity a hmyzí říše, jaký jen stěží půjde napravit.

V Evropě tvoří hlavní skupiny hmyzu jistě motýli, včely, čmeláci a vosy, jakož i mûry, brouci, komáři, mouchy a mravenci atd., přičemž Sfath podotýkal, že jejich rody zahrnují statisíce druhů. Tehdy jsem nebyl schopen, a nejsem schopen ani dnes, uvést jen větší počet z nich, a kromě toho Sfath povídal, že jemu samému není známo, kolik rodů a druhů vůbec na Zemi existuje, přičemž dokonce i v roce 2030

budou podle něho – navzdory vyhubování způsobovanému chemií, pesticidy a jinými jedy – ještě další statisíce rodů a druhů neobjeveny.

Změna klimatu a úbytek životních prostorů budou – jak jsme zjistili již tehdy, ve 40. letech 20. století – působit hmyzu velké těžkosti, přičemž mnozí zástupci této říše nově vznikající klima nepřečkají. Četným rodům a druhům hmyzu nehrozí tedy vymření a vyhlazení jen kvůli vypouštění pesticidů, hmyzohubných jedů a jiných chemických a jedovatých prostředků všeho druhu v rámci zemědělství, komerčních zahradnictví a soukromých podniků všeho druhu, nýbrž i kvůli změně klimatu. Hmyzí rody a druhy tedy nejsou vyhlazovány jen vlivem člověka a jeho neodpovědných intrik, které páchá, aby uspokojoval svá přání, své tužby po luxusu a nezměrné požadavky plynoucí z přelidnění, nýbrž jsou vyhlazovány a ohrožovány i vlivem samotné přírody, a sice v míře, jaká ještě nikdy předtím nenastala. Tím je ohrožována jak biologická rozmanitost vegetace, tak i hmyzu, neboť tyto říše se vzájemně ovlivňují, takže trpí škodu obě, což si vědci, kteří by se měli s těmito fakty vypořádávat, zjevně ještě neuvědomují. Podle toho, co pozoroval Sfath a co jsem pozoroval já sám, je mi známo, že vegetační a hmyzí říše nepůsobí izolovaně od sebe, ale že jedna je závislá na druhé, takže musejí obě působit součinně, mají-li přetrvávat a prospívat. Ztráta v jedné říši s sebou nese ztrátu v říši druhé, takže úbytek životních prostorů má za následek redukcí hmyzu. A kvůli úbytku životních prostorů a také vegetace se zesilují účinky klimatické změny, jelikož každá bouře může pak na daných plochách bez zábran působit a její prudké větry se mohou obrovskou, běsnivou silou hnát přes zemi a zuřit, přičemž tato země také již není chráněna před vedrem způsobovaným zářením Slunce, jelikož na ní již nerostou žádné keře ani jiné rostliny, které by jí dodávaly nezbytný stín. To vede automaticky k vysoušení a neúrodnosti půdy, jakož i k zákonitému vyhlazování hmyzu všech rodů a druhů, které v této oblasti vegetovaly. Vše tedy vede k tomu, že se z takové ohrožené oblasti stává teplejší zóna s vyššími teplotami, v níž už neprosplívá žádná vegetace a nemůže již existovat žádný hmyz.

Změna klimatu neničí jen životní základnu hmyzu, ale také samotné hmyzí rody a druhy, přičemž je také narušována planeta do té míry, že se celé přírodní systémy zcela vychylují z rovnováhy. To se ukazuje již celá desetiletí už tím, že tají ledovce po celém světě, stejně jako ledové příkrovy severního a jižního pólu, a po celém světě taktéž permafrost. Celkově se již rozpustilo přes 50 % »věčných« ledových mas Země, kvůli čemuž po celém světě rostou hladiny moří do té míry, že to ohrožuje, mimo jiné, sídelní prostory lidí, takže je stále choulostivější nouze o nový obyvatelný prostor, a to i tím větší nouze, čím větší je přelidnění. Kvůli tání polárních oblastí a ledovců se vytrácí cenná plážová půda, ale navíc i životní prostor četných rodů a druhů hmyzí říše, která je tak pomalu, ale jistě vyhubována. Avšak to ještě není vše, neboť lidé podnikají kvůli svému zaslepenému přelidňování vše pro to, aby svými ničivými, pustošivými a výhubnými intrikami natolik zruinovaly planetu, její vegetaci, faunu i flóru, že se z toho příroda nebude už moci zotavit. Místo aby jí lidé ponechali čas na regeneraci, aby se mohla opět do jisté míry zotavit, přivádějí na svět stále více a více potomků, kvůli čemuž nekonečně roste a roste přelidnění, které si opět zákonitě žádá, aby lidé činili nová opatření, jimiž budou ničit a likvidovat přírodu, přičemž plodí stále větší a rafinovanější intriky, jimiž vyhlazují přírodní život. To probíhá tím způsobem, že lidé vymýšlejí nové neodpovědné metody zkázy a destrukce a novým způsobem drancují zemské zdroje všeho druhu, pod zemí i nad ní, následkem čehož se planeta stále více a více začíná rotačně vychylovat ze své dráhy, což se neznatelně děje již po celá desetiletí, aniž by si toho však geologové zatím všimli, jelikož tento výzkum dosud zanedbávali a neprobouzí v nich zájem.

To celé je holá skutečnost a její pravda, kterou však většina lidstva nechce vnímat, dokonce ani význační a chvástaví politici, a tedy ani mnozí občané tvořící v národech většinu. Přemnoží z těch, kteří hlasitě a s obrovským povykem brojí a veřejně demonstrují proti veškerému globálnímu znečišťování životního prostředí, proti vypouštění CO₂, proti zamořování vzduchu, nasazování pesticidů, chemie a jedů všeho druhu, jakož i proti jakékoliv válce, výrobě zbraní a obchodu s nimi atd., nevědí, proč to ve skutečnosti dělají. Fakticky nemají ani tušení o tom, co se za vším skutečně skrývá a jak zle to vypadá s budoucností

lidstva, veškerým životem a samotnou existencí Země. Ale sotvakdo si chce přiznat skutečný stav všech věcí, a četní pomatení rozumbradové a jiní hlupáci a omezenci dokonce popírají všechny zlořády a nebezpečí, jež se objevily jako mračna na nebi osudu. Nejen ve většině nemyslívých a nevzdělaných národů, ale dokonce i v politice a vědních oborech všeho druhu se nalézají význační popírači pravdy, kteří kvůli své hlouposti a pošetilsti sveřepě popírají pravdivou skutečnost, že změnu klimatu zapříčinil člověk a že rovněž člověk ničí a pustoší planetu a její přírodu a že také páchá rozličné ničivé intriky kvůli svému přelidnění; a dotyční popírají i to, že lidstvo způsobuje vyhlazování četných rodů a druhů organismů v živočišné a rostlinné říši.

Kvůli růstu přelidněnosti se i nadále více a hojněji vypouštějí do přírody obrovské tuny život ničících pesticidů, herbicidů a jiných jedů a chemie, čímž je dále popoháněna komerce, a tím i touha po zisku spojená s celým pěstováním potravin ve volné přírodě, a dále též hubeno zvířectvo a rostlinstvo a ničen životní prostor velmi důležité hmyzí říše, která je nakonec vyhlazována. Na okolnost, že se tím stále více a více mění klima, nikdo nemyslí, neboť vládne dokonce hloupý a pošetilý názor, že tato již probíhající klimatická změna představuje vrchol celého vývoje – změna, která ve skutečnosti započala již v 19. století, vyvinula se do dnešní podoby a bude se vyvíjet i do budoucnosti.

Sfath a já jsme toto věděli již ve 40. letech 20. století, a proto také vím, že současný vývoj klimatické změny nebude ve skutečnosti jejím vrcholem, a dále také to, že globální teplota nevzroste pouze o 1,5 stupně, neboť jsme se Sfath zažili v budoucnosti, že pouze ve Švýcarsku vystoupají teploty o 5, ba přechodně dokonce o více než 6 stupňů.

Antropogenní, tedy lidmi způsobené změně klimatu však národy sotva věnují pozornost, neboť vše se rozebírá pouze politicky a zčásti naprosto směšně, a to způsoby, z nichž neplyne zhora nic cenného a které přírodě nepřinášejí to, co skutečně potřebuje, totiž přiměřený čas k regeneraci, aby se zotavila přinejmenším do té míry, jak je to ještě možné. Avšak část politiků se pouze chvástá, a nestará se o pravdu a další trvání světa, celé jeho přírody, fauny a flóry a pravou existenci lidstva, neboť má na paměti pouze svoji moc, jakož i to, aby nemusela vydělávat peníze prací svých rukou, takže má »starost« jen o své obrovské mzdy a mocenský »výkon« svého úřadu – a tato část politiků se skutečně nestará o vznikající problémy planety, její přírody, zvířectva, rostlinstva, všech ekosystémů, atmosféry, klimatu a lidí.

Doba regenerace by si však vyžádala mnohá staletí a byla by spojena s radikální redukcí globálního přelidnění a drastickým a rovněž globálním odbouráváním veškerého průmyslu všeho druhu v přiměřené míře. Zamysleme se nad tím, že planeta, jako je Země, může unést lidskou populaci ve výši zhruba 530 000 000 jedinců, takže současný počet 9,2 miliardy překračuje tuto míru bezmála 17,5násobně.

Dokonce i takzvaní »odborníci«, kteří se zabývají fenoménem klimatické změny, patrně nevědí, že celá změna, která se v současnosti rýsuje, představuje pouze předběžné stadium, jelikož v celém svém rozsahu bude z dlouhodobé perspektivy způsobovat v celé přírodě takové proměny, jaké si vědci nedokážou představit.

Poprvé v dějinách pozemského lidstva začíná být věda schopna rozeznávat důležitost interakcí v naší globální biodiverzitě, avšak nemyslí dostatečně pronikavě, a tím pádem ani v nejmenším na to, že veškerou myslitelnou vinu na celé bídě spojené s ničením a pustošením planety a přírody a s vyhlazováním organismů ve zvířecí a rostlinné říši nese extrémní přelidnění. To nese vinu i na trvalém a intenzivním narušování a poškozování atmosféry, v níž se ukládá CO₂, což způsobuje změny, jež začnou být časem překerní.

Vskutku, já nejsem ani prorok – toto označení jen tak jako tak naprosto chybné –, ani zachránce světa, ale jednoduše zvěstovatel skutečnosti a její pravdy, a říkám to, co z dlouhodobého hlediska bude přicházet a co nastane.

Výsledky, kterých se dopracoval Sfath, dokazují, že úbytek hmyzu v oblastech zemědělských, komerčních zahradnických, jakož i soukromých podniků je stále markantnější, a to zvláště tam, kde jsou nejsilnější kombinované účinky klimatické změny a ztráty životního prostoru. Jelikož se zemědělství a komerční zahradnictví stále zintenzivňují, stupňují se i účinky klimatické změny. Přirozený životní prostor je stále více ruinován a změna klimatu v něm může bez zábran agresivně působit, zatímco v oblastech, které zemědělsky a komerčně využívá zahradnický sektor, ubývá čím dál tím více druhů hmyzu. Sfath ve 40. letech 20. století zjistil, že na četných zemědělských i komerčně využívaných zahradnických plochách bude ničena většina přírodních biotopů hmyzích druhů, jelikož ty jsou zvláště náchylné na klimatický vlivy. Zvláště silně jsou tedy postihovány oblasti zatěžované klimatickou změnou, takže na nich v masivní míře vymírá hmyz, přičemž vypouštění pesticidů, chemie, herbicidů a všemožných jedů překračuje míru, kterou je příroda ještě schopna unést.

Úbytek biotopů hmyzu všech rodů a druhů představuje jednu z největších hrozeb pro biologickou různorodost, avšak o to se skutečně starají pouze velmi nemnozí lidé. Působení hmyzu je ale fakticky životně důležité pro existenci Země, neboť bez něj by veškerý život na Zemi skutečně vyhasl. K vyhubování hmyzu přispívá také odlesňování a jiné dlouhodobější destrukce životních prostorů; k tomu přistupuje ještě i klimatická změna, kvůli níž odumírají četné druhy stromů, jelikož měnícímu se a teplejšímu klimatu – zvláště v Evropě – již nedokážou odolávat.

Stále rychleji se rýsující hrozba spojená se změnou klimatu a plynoucí zejména z nerozumu a neodpovědnosti lidí začala mít choulostivě rozsáhlý dopad na biologickou různorodost hmyzí říše, která je decimována, a to nejen v Evropě, nýbrž i po celém světě, přičemž tento destruktivní běh a šílené vyhlazování nastává dokonce i v nehlubších pralesních oblastech, jako např. na Borneu, v částech Afriky a hlavně v evropských pralesích, ale zvláště i v deštném pralese v Brazílii, který je zcela bezuzdně a za každou cenu drancován a mýcen, čímž je stále více ničen i životní prostor hmyzí říše, která je nakonec vymyčována. Tak tomu je zejména proto, že to schvaluje a že k tomu vyzývá neodpovědný brazilský prezident Jair Messias Bolsonaro.

Na říši hmyzu krajně negativně působí také pesticidy, herbicidy a tisíce jedů a chemie všeho druhu, jakož i rostoucí teploty a extrémy v povětrnostních podmínkách, které jsou stále častější. Periody sucha, jakož i další střídavě se objevující povětrnostní poměry jako dešťové bouře a jiné vichřice, jsou jevy, které na stavy četných hmyzích druhů působí nanejvýš negativně. Je tomu již tak, že už jen klimatická změna má na četné oblasti na Zemi velmi velký a závažný dopad, přičemž také teploty začaly být od přírody velmi nestabilní, což různé rody a druhy hmyzu nesnášejí. Četný hmyz není zvyklý na rychlé teplotní výkyvy, takže klimatickou změnu nepřechkává a mění se klima na něj působí smrtelně. Zejména ohrožené jsou skupiny hmyzu jako motýli, včely a moli, jakož ale i vosy, mravenci, brouci, mouchy, ploštice, vodní vážky, komáři i jiné, méně známé skupiny. Různý jiný hmyz je oproti tomu odolnější, avšak ani on neujde vyhlazení nebo decimaci, protože zemědělství, komerční zahradnictví a četné soukromé podniky ničí jeho životní prostor vypouštěním pesticidů, herbicidů, jedů a chemie všeho druhu a protože postupem času kvůli tomu mizí vegetace. A tak probíhá v širokých okruzích změna biologické různorodosti v říši hmyzu i vegetace, a nelze předvídat, že lidé na Zemi začnou celkově vnímat svoji odpovědnost za všechn život a další existenci planety.

O životní nezbytnosti hmyzu by toho bylo možné povědět ještě mnohem více, avšak jedno vyplývá z druhého a nakonec je všeho, co by bylo nutno říci, tak mnoho, že by se o tom musely napsat knihy.

Ptaah To, co jsi napsal, jsou slova, která by musela být předložena veřejnosti, neboť tvé řádky odpovídají plně pravdě a bylo by nutno je uvádět ve známost.

Billy To je mi rovněž jasné, ale mnozí lidé ten článek číst nebudou, ani nebudou o věci vůbec přemýšlet. V podstatě žije většina lidstva jednoduše jen pro všední den a nezamýšlí se ani nad tím, odkud vlastně přichází její denní chléb. Člověk žádá od lidí příliš mnoho už jen tím, když říká, aby alespoň jednou o této otázce zapřemýšleli. Proto budou o tom, co říkám a píšu, přemýšlet jen tuze nemnozí.

Ptaah Ano, co se týče otázek, k tomu se musím znovu vrátit, neboť skutečně není přípustné, abys přistupoval na jejich zodpovídání, pokud se nevztahují přímo na Učení ducha. Neměl bys tedy přistupovat na to, abys na ně odpovídal nebo se věnoval diskuzím, viz i tyto dotazy zde, které leží na tvém stole. Drž se skutečně toho, aby ses zabýval pouze otázkami, jež se výslovně vážou na Učení ducha. Kdybys připustil, aby ses věnoval i jiným dotazům, tak by ses přetěžoval. Je tedy žádoucí, abys neodpovídal na žádné jiné dotazy než na ty, které se týkají čistě Učení ducha. Pomysli také na to, že se ti vše velmi výrazně ztížilo od té doby, kdy ty cizí síly – které naši spojenci stále ještě nebyli schopni ovládnout – působí na tvé pracovní aparatury a na tebe samotného.

Billy Vždyť to vím, ale myslím si právě ...

Ptaah ... to bys neměl dělat, neboť otázky, jako je např. tato zde, nejsou podstatné natolik, aby ses jimi zabýval.

Billy Ano, však máš pravdu, a do budoucna se budu držet toho, co o těch otázkách, které mi lidé pokládají, povídáš. Tady mám ale něco zcela osobního: Co si myslíš o tom, že se pozemšťáci tak intenzivně zaobírají astrofyzikou a rozhlížejí se po cizích hvězdách, resp. sluncích, kolem nichž krouží planety, jež se nalézají někde mimo naši soustavu SOL a jež jsou vzdálené mnoho světelných let? Astrofyzici mají zjevně šílený nápad, že by pozemšťané mohli jednoho vzdáleného dne tam někam vycestovat, tedy na cizí planety. Když se zamyslím nad tím, že Alfa Centauri je Zemi nejbližší známá hvězda – když do toho nezapočítám naše Slunce –, tak je dle mých vědomostí vzdálena asi 4,25 světelného roku. To tedy znamená, že vzdálenost od Země k této hvězdě činí 4,25násobek zhruba 9,5 biliónů kilometrů, což po zaokrouhlení obnáší zhruba 40 biliónů kilometrů, což dále odpovídá cca 268 astronomickým jednotkám, když to spočítám krátce a hrubým odhadem. Zamysleme se nad tím, že od Země k Marsu potřebuje sonda bez posádky letět zhruba 9 měsíců – počítá se, že »kosmická loď« s posádkou by potřebovala dokonce 15 až 16 měsíců, a to na uražení přibližně 210 miliónů kilometrů, které v průměru leží mezi Zemí a Marsem, když se k němu letí. To ovšem nepředstavuje nejbližší vzdálenost od Země, neboť nejkratší vzdálenost mezi těmito planetami činí asi 52 miliónů kilometrů, neboť Mars přece krouží kolem Slunce, stejně jako Země, z čehož tedy vyplývá jejich nejdelší a nejkratší vzájemná vzdálenost. Fantazie o tom, že raketa s posádkou by mohla pomocí laserového pohonu prozkoumávat oblasti za planetami soustavy SOL, není prozatím nic jiného než právě fantazie, neboť laserový pohon nepředstavuje, alespoň v současnosti, nic jiného než pouhý nápad, který navíc nikdy nepůjde uskutečnit tak, aby takový pohon mohl být využíván na mezigalaktické exkurze atd.

Ptaah Vskutku, to celé bude ještě dlouhou dobu více než jen iluzorní, neboť o tom, že by pozemšťané se svojí dosud velmi primitivní technikou – i do budoucna – mohli vycestovat do mezihvězdného prostoru a do oblastí mimo soustavu SOL, nebude jistě možné hovořit.

Billy Pokud ti »cizinci«, jak je nazýváme, nezasáhnou a neposkytnou svoji pomoc – jak jsi jednou podotkl –, tak pozemšťané nikdy a za žádných okolností nedospějí se svými »emigračními loděmi« do galaktického prostoru. Tito »cizinci« jsou přece v posledních dvou dekadách opět zvláště aktivní, jak opakovaně uvádíte, a není zde tedy přece jen možnost, že by vás, Plejaren ...

Ptaah ... není, neboť naše technika dalece překonává techniku těchto »cizinců«, takže nás ani nedokážou lokalizovat, a to dokonce ani tehdy, když pronikneme těsně do jejich přímé oblasti. Oni skutečně nemají vůbec žádnou možnost, jak by nás mohli svými aparaturami lokalizovat, a to ani pomocí

své vysoce vyspělé techniky, neboť naše technologie naprosto a bezpečně nepřipouští žádnou možnost lokalizace.

Billy To jsi říkal po celou dobu minulých let již vícekrát, neboť technologie Sonaer, kterou využíváte, je podle tvých výkladů natolik perfektní, že je zřejmě vskutku naprosto nemožné jakkoliv zjistit vaši přítomnost.

Ptaah Tak tomu skutečně je a bylo již v počáteční době, kdy jsi mohl ještě fotografovat a směl pořizovat důkazní fotografie a filmy a kdy také různí svědci směli pozorovat naše létající stroje, přičemž takových pozorování – která jsme zaranžovali pro členy a návštěvníky FIGU – bylo mnohem více než 130. Na základě svých bezpečnostních opatření však přesně víme, že ti »cizinci« tyto věci v žádném ohledu nesledovali, resp. neregistrovali, takže neměli možnost konstatovat naši přítomnost na Zemi.

Billy Pak tedy tito »cizinci« ještě i dnes tápají ve tmě, pokud jde o vaši přítomnost na planetě Zemi. A tak tomu je již tisíce let.

Ptaah Tak tomu je a bude tomu tak i nadále zůstat, mimoto uplynulo již 20 miliónů let od doby, kdy naši vzdálení předci poprvé přiletěli na Zemi a působili zde zásadní měrou ve skrytu, stejně jako ti, kteří přicházeli celou tu dobu po nich. Tak se to zachovalo až do dnešního dne, jelikož již tehdy bylo zapovězeno – a tak to zůstalo dodnes –, aby se Plejaren rozšiřovali v jiném Vesmíru Tvoření než právě ve své vlastní dimenzi. Zvláštní regulace byla již velmi dávno učiněna ve vztahu k sesterskému Vesmíru, resp. k Vesmíru DAL, takže se tam směly usídlit 2 národy Plejaren, tedy Sonaer a ti, které znáš jako národ, z něž pochází Asket.

Billy Ano, to vše vím od Semjase, neboť již ona mi to celé vyprávěla. Také tvůj otec, Sfath, mi toho hodně řekl, a proto také vím, že Plejaren byli dříve válečnými národy a že začali být mírumilovní až před o něco více než 52 000 lety díky tomu, že se objevila ta koule, načež jste tyto způsoby dokázali prosadit v celé Federaci. Bylo pěkné, kdyby tomu tak mohlo být nebo se to mohlo stát také na Zemi, ale takováto naděje by byla právě iluzorní. Už jen těch 10 miliard lidí – kteří na tomto světě budou již brzy žít a z nichž zhruba 14 000 ročně umírá na následky znečištění životního prostředí, jak jsi podotkl koncem minulého roku – tvoří obrovský problém, neboť většina tohoto lidstva se žel hluboko ve svém charakteru zaměřuje ještě na vraždění a zabíjení, což při každé možné i nemožné příležitosti propuká navenek. Nikdo je nevyučuje tomu, že se musejí vědomě měnit k dobrému a že musejí sami a vědomě docílit sebekontroly, pokud jde o jejich zlé ambice, které číhají hluboko v jejich charakteru, aby se díky této kontrole stávali skutečně lidmi. Již od dob trávených se Sfath si uvědomuji, že takzvaná »svobodná vůle« člověka je naprosto iluzorní, a že tedy není přítomna, neboť ve skutečnosti si ji musí člověk sám vytvořit, jelikož mu není od přírody dána. Mimoto na něj zvenku tlačí mnoho vlivů, které mu jeho svobodnou vůli natolik dusí, že je pro něj jednoduše nemožné jí disponovat, takže se jí musí tvrdě dopracovat – toho však bude schopen pouze tehdy, když se dokáže uvést pod absolutní sebekontrolu. To ale znamená, že se musí v každém myslitelném ohledu uzavřít před vnějším světem a vědomě a hlubokosáhle odbourávat všechny své zlé, chybné, a tedy negativní ambice, které jsou uloženy hluboko v jeho charakteru, což musí zvládnout do té míry, aby tyto ambice již nemohly nevědomě propukat navenek a páchat pohromy.

Nuže, lidé věří, že se mohou tím či oním způsobem svobodně rozhodovat, avšak vědomým rozhodnutím vždy předcházejí určité procesy, které jsou determinované, resp. dříve stanovené, jako např. vlivem daných pravidel, rozkazů, způsobů chování či zákonů atd. U Sfath jsem se naučil, že svobodná vůle, resp. volní svoboda, znamená to, že jednání člověka neurčuje vědomé rozhodnutí vůle, nýbrž nevědomá aktivita mozku, což značí, že je tento mozek závislý na kauzálních pochodech, resp. na příčině a následku a reaguje tomu odpovídajícím způsobem. Pokud člověk toto vědomě nekontroluje, tak se stává, že jeho ambice, jež má uloženy hluboko ve svém charakteru, bleskurychle propukají navenek a vyvolávají odpovídající jednání, přičemž se zpravidla jedná o ambice špatné, zlé, negativní, zaměřené na vraždění a zabíjení, záštiplné, pomstychtivé, odvetychtivé, válečné a nepokojné atd. Tyto ambice zahrnují

i mocichtivost, panovačnost, touhu po uznání a po profilaci, žárlivost, jakož i jakoukoliv jinou lačnost a vše ostatní, co škodí osobnosti a charakteru, ale dále též vnější vlivy všeho druhu atd. – a tyto faktory při sebemenší nevědomé aktivitě, resp. hnutí mozku ihned propukají a vyvolávají v něm stanovené jednání. Pokud člověk tuto ambici, která kotví hluboko v jeho charakteru, vědomě nekontroluje a nedovede k neutralizaci, tak se zákonitě aktivizuje impuls v jeho mozku, na jehož základě se nevyhnutelně dopustí odpovídajícího jednání. Z toho plyne, že člověk nemá volní svobodu, resp. svobodnou vůli, jelikož kontrolovaně neodboural ony negativní ambice – ani ty pozitivní –, jež jsou uloženy hluboko v jeho charakteru, takže vlivem nevědomé mozkové aktivity zpravidla zhoubně propukají. Aby však mohl člověk tyto ambice kontrolovaně odstraňovat tak, aby se rozložily a neutralizovaly, tak musí vykonávat vědomou kontrolu, již si musí namáhavě osvojit tím, že si sám a záměrně určí, že si tuto kontrolu vezme na svá bedra a že bude pozitivně uplatňovat svoji vlastní svobodnou vůli navzdory všem mozkovým aktivitám, které si přejí něco jiného; a to musí právě činit tím způsobem, aby docílil toho, že v tomto ohledu bude disponovat svobodnou osobní vůlí, která nebude moci být řízena nevědomou, samostatnou aktivitou jeho mozku, nýbrž jeho vlastním kontrolovaným záměrem. Pokud toho však člověk nedocílí, tak budou vlivem nevědomé aktivity jeho mozku automaticky propukat jeho zlé, špatné a negativní ambice, které jsou uloženy v hlubokém základu jeho charakteru a které právě představují zášť, pomstylačné a odvetychtivé způsoby, motivy vraždění a zabíjení, jakož i vše zlé vůbec, co člověk vědomě a záměrně neuvedl pod svoji kontrolu, co neodstranil a nezačal kontrolovaně ovládat tak, aby to nemohlo být vyvoláno žádnými hnutími, vnějšími vlivy a emocemi atd., anebo nějakou aktivitou mozku. A tento proces sloužící kontrole a tomu, aby se mohla prosadit logika, rozum a zdravý úsudek, předpokládá, aby si člověk vytvořil všechno to, co bude skutečně odpovídat jeho volní svobodě, neboť pouze to mu bude zaručovat, že se bude moci dopracovat »svobodné vůle« a »volní svobody«. Toto je jediná podoba svobodné vůle, kterou člověk skutečně má, neboť jiná volní svoboda mu není dána – a tuto svobodnou vůli si musí sám vypracovat.

Ptaah To je správně, avšak zda to většina pozemšťanů pochopí, to je sporné.

Billy To říkal již Sfath.

Ptaah Když se ale vrátím k tomu, o čem jsme hovořili předtím: Co se týče ryze technických možností toho poskakování na orbitě – jak to nazýváš – a toho, že pozemšťané jednoho dne vyletí do skutečného Kosmu, jak si to přejí, tak k tomu jejich primitivní technika ještě dlouho nebude postačovat. Nezbytné kroky, které by pozemšťanům umožnily dospět do oblasti mimo soustavu SOL, nebudou odpovídat obrázku, který si skládají fantasté. Mimoto by bylo nezbytné, důležité a správné, aby nezměrné miliardy finančních prostředků nebyly nikdy vydávány na takovéto nesmyslné a neprospěšné »výzkumy«, které nejsou v žádném ohledu nezbytné ani užitečné, ale pouze rozšiřují vědomosti v oblasti astronomie a astrologie atd. Z dlouhodobějšího pohledu by se skutečně pouze rozšiřovalo vědění, avšak nevyplýval by z toho fakticky žádný užitek hodný zmínky, pokud odhlédnu od toho, že by byly brány v úvahu jisté poznatky, jež by ovlivnily každodenní život a lékařství.

Bylo by dobré, cenné a správné, kdyby ty závratné finanční obnosy, jež jsou nesmyslně vyhazovány na astronomii a astrofyziku, byly vynakládány na nezbytné odstraňování současných škod na planetě, v přírodě, její zvířecí a rostlinné říši, v atmosféře a na klimatu, aby tyto škody byly co možná nejlépe napraveny. Zlořády, destrukce, devastace a vyhubování, jaké pozemšťané způsobili na planetě Zemi, na její přírodě, zvířectvu, rostlinstvu, jakož i obecně ve všech ekosystémech, a tedy i v atmosféře a na klimatu jsou nezměrně obsáhlé a velké, takže by bylo pouze správné, kdyby obrovské finanční prostředky absurdně nepromrhávali na astronomické a astrofyzikální výzkumy, ale používali je k ještě možné znovuoobnově a nápravě. Tím mám na mysli i více než směšné machinace spojené s takzvaným výzkumem Kosmu pomocí »vesmírné stanice«, výzkumem, jímž lze získat nějaké vědecké poznatky, avšak nikoliv cenné poznatky, jež by umožňovaly galaktické nebo mezigalaktické kosmické lety, jakož i to,

aby mohly být vyřešeny všechny ty obrovské problémy, které stále více a více ohrožují veškerý život a obecně existenci planety Země.

Už jen vědomost, že neexistují žádné cenné poznatky o tom, že všichni vyšší živočichové disponují vědomím, je většinou pozemšťanů neznámá, a tudíž velmi mnozí z nich nechávají tyto tvory doslova bídně pocházet a neberou v potaz, že tyto bytosti rovněž pociťují bolesti. V tomto ohledu musí být hovořeno o vyšších i nižších zvířatech, ještěrkách, slepýších, hadech, rybách, žábách a ropuchách všech rodů a druhů, jakož i o ptácích a určitém hmyzu atd., k nimž patří i četné další a jiné vyšší jednotky schopné života, jež rovněž disponují vědomím, jehož prostřednictvím jsou schopny i cítit bolest, a sice dle druhu a formy svého vědomí ve vyšších či nižších škálách, avšak nepochybně toho schopny jsou. To tedy jednoznačně vypovídá o tom, že dotyčné životní formy vnímají bolesti a reagují na ně podle svého rodu či druhu. Tento poznatek se však rozšiřuje i na rostliny, které dle svého rodu či druhu dokážou ve vyšších či nižších škálách pociťovat bolest, ba dokonce vykazují momenty svého rostlinného psychického citění. To ...

Billy To znám z vlastní zkušenosti: Např. ve své kanceláři jsem zažil, že se mimóza stále natáčela mým směrem, což mohou dosvědčit různí lidé, kteří pozorovali, jak se ta rostlina točila mým směrem, když jsem vstoupil do kanceláře, a jak se pak vracela do své původní polohy, když jsem opět odešel; pak čekala, až znovu vstoupím do kanceláře, načež se opět zaměřila na mě. Také asi 15 orchidejí se cítilo v mé kanceláři velmi dobře, načež ale všechny během 3 týdnů – včetně té mimózy – odumřely a uschly, když jsem kvůli ... utrpěl nervové zhroucení, načež mi Eva ..., když jsem ... O tři dny později mě Jacobus a Elsi vzali do blízkosti Schalchenu, kde mě tvá dcera Semjase ...

Ptaah To je mi známo, neboť o tom mě má dcera informovala. Ale odchýlili jsme se od toho, o čem jsme diskutovali: Tím vyloženým způsobem by bylo ještě částečně možné znovu obnovit planetu a všechny život, tedy udělat něco skutečně užitečného a cenného, a sice s těmi horentními finančními obnosy, které jsou nesmyslně a neužitečně promarněny, aby se množily vědomosti astronomů a astrofyziků atd. Pozemšťané ještě dlouhou dobu nebudou schopni vytvářet takové technické předpoklady, jaké by mohly být jednoho dne eventuálně nezbytné k tomu, aby mohli opustit soustavu SOL. V současnosti i ve vztahu ke vzdálenější budoucnosti vypadá ale vše související temně, neboť intriky, které jsou páčány v rámci stále se vzrůstajícího přelidnění a jichž je stále více, ukazují budoucnost Země a jejího lidstva ve světle, které stále více uhasíná a již se začíná mihotavě ztrácet. Je také pochybné, zda ti »cizinci«, kteří disponují vyspělejší technikou, někdy zasáhnou a budou pozemšťanům nápomocní v tom, aby tito byli skutečně schopni opustit Zemi a soustavu SOL. Zatím však každopádně nevypadá, že ti »cizinci« něco takového udělají, přičemž ale nevíme, zda z jejich strany byly učiněny nějaké plány nebo opatření, jež by pro pozemšťany eventuálně nebyly potěšitelné, neboť (...)

Billy To vše je mi jasné, ale mluvíme o něčem jiném, neboť v současnosti je opět velmi aktuální pojem »solidarita«, jelikož jej zjevně chápou chybně a uvádějí jej do souvislosti s válkou na Ukrajině. Pověz, jak tento pojem chápeš ty, neboť se o něm v nové době hodně hovoří, zvláště právě kvůli válce na Ukrajině, jak jsem již řekl, kdy se za solidární prohlašují zejména ti, kteří dodávají zbraně. Ze své strany tomu rozumím tak – podle toho, co jsem se naučil od Sfath –, že solidaritu pozemšťanci chápou chybně, znamená totiž, že je s ní spojena bezpodmínečná soudržnost ve smyslu zastávání týchž idejí, zájmů, pohledů, skutků a cílů, čímž vzniká stejnosměrnost, sjednocení a závazná povinnost ve vztahu k nějaké věci, čímž je ale ignorována veškerá neutralita. Solidarita se vztahuje výlučně na »sounáležitost«, která může existovat jen mezi lidmi, kteří spolu udržují úzké spojení, jako např. mezi manželi, lidmi, kteří pěstují úzké přátelské vztahy, sourozenci a příbuznými atd., kteří skutečně pěstují »smysl pro sounáležitost« atd. O solidaritě jsem se učil u Sfath a také v oné době u lidí, kteří tehdy tento pojem ještě chápali v jeho skutečném smyslu a také podle toho žili. To bylo dlouhou dobu předtím, než byl tento pojem zfalšován a chybně hodnocen a překládán vinou rádoby znalých všeználků, přičemž dnes je

tedy jeho vlastní smysl ignorován a komolen, a je tudíž zcela falešný, a lidé jej rozšiřují na všechny nemožné věci a všemi směry a vykládají si jej tímto způsobem. Z toho důvodu je v dnešní době pojem »solidarita« v zásadě zneužíván a používán k vyjádření nehodnot, které se solidaritou nemají ani v nejmenším nic společného, takže její hodnota je dnes vsutku pošpiňována a velmi pošlapávána.

Ptaah To, co ses naučil od mého otce, je správné, neboť solidarita vylučuje veškerou neutralitu, protože vyjadřovat solidaritu s nějakou ideou, věcí, zájmy, skutky a cíli druhého člověka, nějakého uskupení či organizace atd. předpokládá, že to, co se objevuje jako solidární faktor, vyžaduje pevné spojení.

Solidarita znamená sounáležitost, která lidi navzájem pocitově spojuje, což je možné jen v úzkých, omezených kruzích, jako je rodina a menší okruh přátel. Rozšiřování solidarity na jiné věci, které spadají mimo rámec tohoto omezení, jako např. na ideje, zájmy, skutky, pohledy a zejména zaujímání týchž politických stanovisek, resp. na příklon k té či oné straně, není z hlediska pojmu solidarita přípustné, stejně jako ani rozšiřování významu na politickou shodu a převzetí odpovědnosti atd. Tato rozšíření, která mají projevit solidaritu, jsou zásadně chybná a spadají výhradně pod pojem »strannost«, který pozemšťané v důsledku svého chybného chápání a falešné interpretace pojmu »solidarita« pozměnili v tom smyslu, že z něj vzešla nehodnota a chybný výklad v podobě zaujetí téhož postoje a příklonu k jedné straně. Toto je chybné hodnocení pojmu »solidarita«, které žel páchá mnohé neštěstí, neboť z něj vyplývají zcela chybné názory a skutky, které nejsou nikdy obhajitelné.

Tímto způsobem chybného chápání a chybného hodnocení starotradičních slovních pojmů – které se žel ve svém falešném výkladu zachovávají po celá staletí – vznikají na Zemi od nepaměti četná nedorozumění a mnohé pohromy, jež nepřinášejí pouze trápení a bídu, ale také obrovské škody, spory, nepokoje, ba dokonce válku.

Když v souvislosti se solidaritou hovoříš o neutralitě, která je zcela ignorována, pak se to vztahuje jen na politické intriky, jelikož ty spoluurčuje moment strannosti, která nevyhnutelně a zásadně obsahuje falešně vykládanou solidaritu. Pojem solidarita se tedy nikdy nedá sloučit s politikou nebo i jen s politickými záležitostmi, stejně jako ani s neutralitou, která předpokládá, že jakákoliv událost nebo situace spojená se solidaritou musí být posuzována naprosto neutrálně, přičemž si člověk nesmí tvořit vůbec žádný názor, ale jen uplatnit neutrální posouzení dané věci, dané příhody nebo jiné události.

Billy Děkuji ti za tvé vysvětlení, které se shoduje s tím, co jsem se naučil u Sfath a u lidí, kteří tento pojem ještě správně používali a věděli, o čem vůbec mluví. To je v protikladu s tím, jak dnes pozemšťáci tento pojem chápou, neboť jejich chápání je zcela protichůdné tomu, jaké měli lidé dříve. Ale jsou tu přece i jiné věci, jako např. ta, že lidé uvádějí různá místa, kde má údajně existovat a být uschováván takzvaný »grál« nebo »kalich«, z něž prý Jmmanuel při takzvané poslední večeři pil víno. Ale jak tomu jednou jest, bývají lidé notně a řádně obelháváni, zejména křesťané, zvláště právě ohledně údajných relikvií, které jsou přisuzovány Jmmanuelovi – tedy právě Ježíši, jak ale skutečně nikdy nebyl nazýván. Tak je to s tím údajným grálem a kalichem, který nikdy nadržel v ruce, přičemž ani nikdy nepil víno, jelikož tento nápoj neměl rád. »Grál« nebo »kalich«, který byl tehdy používán v kruhu jeho učedníků, byl prostou kamennou miskou, kterou ale poněkud nešikovný učedník Filip při požívání jídla nechal spadnout, načež se rozbila na tři kusy, které byly zlikvidovány. Jelikož tedy Jmmanuel nepil víno, protože mu nechutnalo a nepil žádné po celou dobu svého života, nadržel ani nikdy v ruce tuto misku, takže již zde začíná ta lež o »grálu« a »kalichu«, která pokračuje podvodem (který je praktikován do dnešní doby), že je právě tento »grál« nebo »kalich« uschováván na tom či onom místě. Hloupí věřící tento lživý a podvodný nesmysl posedle berou za bernou minci a zaklínají se tím, že tu či onde spatřili »skutečný« »grál«, resp. »kalich«. To právě proto, že jim byl ukázán podvodný předmět – a tak se to bude dít i nadále –, jelikož bludná víra pozemšťáneků právě potlačuje veškerou logiku, rozum a zdravý úsudek, takže jsou ve svých věrských bludech natolik zažraní, že zůstávají hloupí, a že tudíž nejsou schopni sami myslet.

Ptaah To, co říkáš, mi vyprávěla má dcera Semjase, neboť se snažila o to tě s Immanuelem ...

Billy ... ano, o to se snažila, a díky ní vím, že žádný »grál« nebo »kalich«, který by Immanuel držel v ruce nebo z něj pil, nikdy neexistoval. To potom po některých výkladech pochopil i Leonardo da Vinci, když z pověření vévody Sforza tvořil svoji malbu »Poslední večeře« a onen údajný »grál« nebo »kalich« právě vypustil.

Ptaah Ano, tak mi to vyprávěla i moje dcera Semjase. Nyní s tebou však musím probrat ještě jiné věci, neboť (...)

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2022 (německy), 2022 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomoci elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org>